

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพยากรณ์ (Descriptive Prediction) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ภาวะสุขภาพ ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองกับความเหงาของผู้สูงอายุที่อยู่ตามลำพัง กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สูงอายุทั้งเพศชายและหญิงที่อาศัยตามลำพังในอำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย จำนวน 150 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยแบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล แบบวัดภาวะสุขภาพ แบบวัดความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และแบบวัดความเหงาของผู้สูงอายุ วิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูตรเพียร์สันและการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผู้สูงอายุร้อยละ 11.33 มีความเหงามากและร้อยละ 74 มีความเหงापานกลาง
2. อายุและความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองกับความเหงาของผู้สูงอายุมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ($r = .243, .710$) ภาวะสุขภาพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับความเหงาของผู้สูงอายุมีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ($r = -.488, -.104$)
3. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง อายุ ภาวะสุขภาพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสามารถอธิบายการผันแปรของความเหงาของผู้สูงอายุได้ร้อยละ 57.1 ($F = 48.201, P < .001$)

ผลการวิจัย เสนอแนะให้ลดความเหงาของผู้สูงอายุที่อยู่ตามลำพัง โดยการเพิ่มพูนความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง การให้ความสนใจในผู้สูงอายุที่มีอายุมากขึ้นและการเพิ่มพูนรายได้ของผู้สูงอายุให้เพียงพอ

This descriptive prediction study had the purposes to study and search for relationships between personal factors, health status, self-esteem and feeling of loneliness of the elderly living alone. The samples were 150 elderly, male and female who living alone at Sawankalok district in Sukhothai Province. The tool used for data collection was a questionnaire composed of five parts: demographic, health status, self-esteem and feeling of loneliness. The data were analyzed by using percentage, arithmetic means and standard deviation, Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression analysis.

The result showed that:

1. There were 11.33 percentage of the elderly had feeling of loneliness in the level of high, while 74 percentage at the level of moderate.

2. There were positive statistically significant relationship between age, self-esteem and feeling of loneliness ($r=.243, .710, P<.01$), the negative statistically significant relationship between health status and feeling of loneliness ($r=-.488, P<.01$)

3. The result of stepwise multiple regression analysis showed that: self-esteem, age, health status and monthly income were significant predictors which were accounted for the variance of feeling of loneliness at 57.1 percent ($F= 48.201, P <.001$)

This study suggested that in order to decrease feeling of loneliness of the elderly, the health care service have to enhance self esteem, and incomes of the elderly.